

1

Una votació imperfecta

Aquell matí plovia a bots i barrals. El cel s'havia enfosquit. Les fulles dels arbres queien a terra. Els trons feien tremolar les parets. El pati s'havia omplert de bassals i els nens de quart entraven a classe sense fer fila.

La Sara Pegues pensava en el treball de Socials. La senyoreta, la Ramona Rondinaire Rondinetes, els havia deixat llibertat per triar el tema que volguessin i ella el feia de Joan Miró. La Sara repassava mentalment la informació que tenia del pintor quan va veure el Pau Caguetes aturat al fons del passadís, d'esquena a la finestra. El nen tremolava de cap a peus i les dents li repicaven. «Pobre Pau, segur que els trons l'espan-

ten», va dir-se la Pegues, i va córrer al seu costat.

—No pateixis, Pau, la pluja aviat se n'anirà —va mentir la Sara sense deixar de mirar un núvol negre que s'apropava.

—No és pas la pluja el que m'espanta —va respondre el nen en veu baixa—. La Fiona diu que si no voto el seu dibuix m'arrençarà tots els cabells del cap!

12

El Pau va assenyalar els dos dibuixos que hi havia penjats a la paret. Un era de la Fiona Fastigosa i l'altre, del Quim Consciència. Aquell matí s'havia de fer la votació final per decidir quin dibuix serviria per decorar la paret blava del gimnàs.

Des de l'altre extrem del passadís es va sentir la veu potent de la Fiona que cridava:

—Tu, merda seca! Si no votes el meu dibuix, et quedaràs sense nas!

La Fastigosa amenaçava la Berta Bufona, que fugia horroritzada.

—No s'hi val! Això és fer trampes! —es va queixar la Sara, encarant-se a la

Fastigosa—. La votació és secreta, i tot-hom ha de triar el dibuix que vulgui.

—Tu calla, Pegues! —va exclamar amb menyspreu—. Sóc un geni de la pintura i he fet una obra d'art insuperable!

—El teu dibuix és fantàstic —va admetre la Pegues, admirant la dotzena de petits animalons que nedaven damunt d'un fons blau nit—, però el del Quim també és supermegagenial, i ha de guanyar el que tingui més vots.

14

La Fastigosa va deixar anar una rialla de bruixa. Un «HA! HA! HA!» esgarri-fós va esclatar en el moment que un llamp il·luminava el cel. Un segon més tard, el «BARRABUUUM, BAM, BUM!» del tro va espantar a tothom, i el Pau, amagat darrere la Pegues, tancava els ulls i es tapava les orelles.

—I tu, cuc fastigós, ja saps què has de fer si no vols quedar-te calb! —va amenaçar-lo la Fiona, i el Pau va arronsar-se d'espatlles i va encastar-se la caputxa del jersei fins arran de nas.

Una hora més tard, els vint-i-cinc nens de la classe de quart ja havien votat. Del dibuix guanyador se'n faria una reproducció de mida gegant a la paret del gimnàs.

La Ramona Rondinaire Rondinetes va començar a comptar els vots, i la Fiona va esclatar d'alegria quan les seves «Bestioles del cel» tenien deu vots i «Les

fruites voladores» del Quim només en tenien cinc.

—Sóc genial! El meu dibuix ha guanyat!
—va exclamar la Fastigosa, eufòrica.

—No siguis impacient, Fiona. Encara no hem acabat —va advertir la Ramona, i va continuar comptant.

El Quim s'ho mirava sense atabalar-se. El seu dibuix era preciós. El noi havia convertit un meló, una maduixa, una capçalera d'all, una magrana i una pera en globus aerostàtics que volaven enmig d'un cel blau.

Quan el recompte de la votació estava a punt d'acabar, el dibuix del Quim havia aconseguit fins a dotze vots, els mateixos que la Fiona.

—Que emocionant! Un empat! —va exclamar la Tomasa, que es mossegava les ungles nerviosa.

La Ramona va ficar la mà dins la capsa per agafar l'últim vot.

—El vot del desempat és per a... —va dir la senyoreta, i els cinquanta ulls de la classe es van fixar en aquell paper en què

hi havia escrit el nom del guanyador. La Rondinetes va obrir la boca i va llegir a poc a poc: «Les fruites voladores».

—Felicitats, Quim! El teu dibuix ha guanyat! —va anunciar la Ramona.

—No pot ser! Hi ha un error! El meu dibuix és mil vegades millor! —va cridar

la Fiona amb els ulls plens de ràbia, i en aquell instant un tro eixordador va fer emmudir les seves paraules.

—Una votació és una votació —va respondre la Ramona.

—BRRRRR! —va rondinar la Fastigosa, molt enfadada. Un llamp va creuar el cel i la ràbia de la Fiona es va encendre—. Aquest llimac llardós pintarà el seu dibuix damunt del meu cadàver!

18

